

Beholdninger af Spirituosa liggende omkring i Landet. Jeg kan ikke sige, at jeg ser lyst paa Forholdene, ellers var jeg ikke kommet med et Forslag som dette, men det er min Pligt og min Opgave at sørge for, at det kan holdes gaaende en vis Tid — jeg kan ikke tage Ansvar for en uoverskuelig Tid —, men for en vis Tid skal man være sikret mod, at der kan stilles nye Krav om andre Afgifter, saaledes at vi i alt Fald kan se Sommeren i Møde. Om man kan udbetale eller skal udbetale — maa jeg snarere udtrykke mig — de 25 Mill. Kr. Statsbeviser i Februar, er en anden Sag. Det tør jeg ikke sige noget om i Øjeblikket. At Statskassen vil kunne magte dette, tror jeg ganske sikkert, men der kan jo gøre sig Forhold gældende, som gør, at man vil sige, at det er klogere at bevare saa stor en Beholdning som muligt for Statskassen.

Det ærede Medlem klagede noget over sin Industris Stilling, og jeg forstaaer det meget vel, akkurat som det 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) meget vel forstod, at den Industri, som det ærede Medlem repræsenterer, er haardt ramt. Men jeg maa dog sige, at denne Beskyldning træffer jo ikke Finansministeren. Det er Indenrigsministeren, der med sine Forbud rammer denne Industri, og det er altsaa historisk saaledes, at naar først Indenrigsministeren af rent samfundsmæssige Grunde har nedlagt Forbud mod visse Beholdningers Salg, visse Varers Uddeling til Befolkningen, saa er det først, at Finansministeren kommer og siger: Ja, men naar det er saaledes, lad saa ogsaa Statskassen faa en Indtægt deraf. Det har altsaa ikke været saaledes, at Finansministeren paa Grund af Statskassens Behov har gjort denne Industri nogen Skade, men Finansministeren kommer bagefter og mener, at der er Mulighed for, at Statskassen kan lukrere derved. Det glæder mig, at det ærede Medlem i og for sig ikke er imod dette, og det vil jeg ogsaa vente efter det ærede Medlems politiske Stilling og Samfundsbetragtning. Det ærede Medlem har ikke noget imod, at Statskassen gennem Spiritusafgiften indvinder endogsaa meget store Summer, men han klager med Rette over, at samtidig indskrænkes Industriens Produktion til en Produktion, der er endog henved 80 pCt. ringere, end den tidligere var. Nu siger det ærede Medlem til mig, om jeg ikke kunde være tilfreds med de 8 Mill. Kr., som det kan ventes, at Indtægten af Akvavit og Spiritus efter § 1 vil give. Jeg kunde i Alminde-

lighed sige, at jeg kan overhovedet ikke blive tilfreds, det er ganske umuligt for en Finansminister her i Landet i Øjeblikket at blive tilfreds; han vil altid gerne have mere, og jo mere han faar, des mere maa han kræve, for des mere synes der at kunne udgives. Men jeg kan i dette Tilfælde slet ikke være tilfreds dermed, fordi det endelig ikke er afgjort, om disse 8 Mill. Kr. indgaar i Statskassen. Jeg er ikke saa bange som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) for, at man i og for sig ikke skulde kunne sælge Varen; den fordeles jo saaledes, at ikke straks 1 Mill. Flasker udbringes, men denne Million rationeres over en 10—12 Maaneder, men jeg kan tænke mig, at det Øjeblik skulde kunne komme, da der blev lagt Beslag paa den endnu værende Beholdning, for at den kan omdannes til teknisk Sprit. Derfor har jeg ment, at jeg maatte ogsaa forsøge gennem Bortfald af Godtgørelsen for denatureret Sprit og denne Tillægsafgift, som nu skal betales for teknisk Spiritus, at indvinde et Beløb, der dog har ikke ringe Betydning.

Det ærede Medlem var imod, at man i Folketinget havde indsat en Bestemmelse om, at denatureret Spiritus, som bruges til Belysning og Kogning, skal have den fulde Godtgørelse; han mente, at den skulde være faldet ind under den almindelige Bestemmelse i § 2. Det er sandelig ikke mig, der har forlangt denne Bestemmelse indsat, men Folketingets Udvalg, ogsaa det ærede Medlems egen Meningsfælle i det andet Ting stillede et meget bestemt Krav om, at man af samfundsmæssige Grunde skulde sørge for, at Godtgørelsen blev fuldt udbetalt, naar Anvendelsen af denatureret Spiritus var den, som her nævnes. Det ærede Medlem mente, at Kontrollen vilde være saa at sige umulig, bekostelig og kompliceret overfor dette, at her skal der udbetales fuld Godtgørelse, naar Spritten skal anvendes til Kogning. Det var særlig dette, han dvælede ved; han syntes at mene, at det var den handlende, der skulde henvende sig til Myndighederne om, hvorvidt den hele Godtgørelse skulde udbetales ham eller ikke. Jeg maa sige, at saaledes er det ikke tænkt. Det, der vist maa ske, er dette, at de, der vil anvende Spiritus til Kogning, maa henvende sig til de kommunale Myndigheder og faa udleveret Kort — jeg kan ikke sige, hvorledes det skal indrettes i Enkeltheder —, men Kort, som giver Anvisning paa Køb af saa og saa megen denatureret Sprit, og saa skal Kø-